

ע"פ 6006/13 - וסילי שוריק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6006/13

לפני: כבוד השופט ס' גובראן
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' הנדל

המערער: וסילי שוריק

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום
4.7.2014 בת"פ 41680-03-13 שניתן על ידי כבוד
השופטת ח' הורוביץ

תאריך הישיבה: י"ב בתשרי התשע"ה (6.10.2014)
בשם המערער: עו"ד איילת עוז

בשם המשיבה: עו"ד אייל כהן

בשם שירות המבחן: גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט ס' ג'ובראן:

1. ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט ח' הורוביץ) בת"פ 41680-03-13 מיום 4.7.2013, במסגרתו הושת על המערער עונש של שלוש שנות מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי; ופיצוי כספי בסך 2,000 ש"ח.

כתב האישום

2. המערער הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(א), 380 ו-29 לחוק העונשין; ועבירה של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499 ו-402(ב) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, המערער והנאשם 1 בתיק (להלן: נאשם 1) קשרו קשר לשדוד שליח "דומינוס פיצה". לצורך כך, הם התקשרו מהטלפון הנייד של נאשם 1 והזמינו פיצה לבניין מסוים בקרית אתא. המתלונן - שליח פיצה, הגיע לבניין והתקשר לטלפון שנמסר לו והמערער ביקש ממנו להיכנס לבניין. לאחר שנכנס המתלונן לבניין, יצא נאשם 1 ממחבואו כשהוא רעול פנים וחמוש באלה וסכין וביקש כי המתלונן ימסור לו את הפאוץ' שעל גופו ואת הכסף שברשותו. המתלונן מסר את הפאוץ' ובו 70 ש"ח והסביר כי אין לו כסף רב משום שמדובר בתחילת משמרת. נאשם 1 החל לערוך חיפוש בכיסיו ומשלא מצא דבר, היכה את המתלונן בפניו באמצעות האלה כשבידו השנייה הוא אוחז סכין בכוונה להפחידו ולמנוע התנגדותו לגניבה. בהמשך לקח נאשם 1 את הפיצות ונמלט יחד עם המערער מהמקום, כשברשותם הפאוץ' של המתלונן ובתוכו 70 ש"ח.

גזר הדין של בית המשפט המחוזי

3. טרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר דיוני לפיו המערער יודה בכתב האישום; מתחם העונש ההולם יהיה בין שנתיים לארבע שנות מאסר; המשיבה תטען לרף העליון ואילו המערער לרף התחתון של מתחם העונש. בית המשפט המחוזי אימץ את מתחם העונש המוסכם בהסדר וקבע כי הוא הולם במקרה הנוכחי. בתוך המתחם, נתן בית המשפט המחוזי משקל לעובדה כי למערער שתי הרשעות קודמות, וכי ניתנו לו בעבר הזדמנויות לרבות טיפול, והוא לא השכיל לשנות את דרכיו. לקולה, שקל בית המשפט את הודאתו של המערער, חרטתו וגילו הצעיר, והשית עליו את העונשים המפורטים בפסקה 1 לעיל. יצוין כבר בשלב זה, כי נאשם 1 בתיק נדון לחמש שנות מאסר בגין עבירת השוד נשוא כתב אישום זה ובגין עבירת שוד נוספת שנעברה בנסיבות דומות לאירוע נשוא כתב אישום זה.

נימוקי הערעור

4. המערער מבסס את ערעורו על טענת האחידות בענישה וטוען כי הוא הופלה לרעה ביחס לנאשם 1. נטען כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שלא התחשב בחלקו באירוע. לשיטתו, חלקו פחות באופן משמעותי מחלקו של נאשם 1 באירוע ומשכך היה צריך להשית עליו עונש נמוך יותר מהעונש שהושת על נאשם 1 (בגין עבירה אחת). המערער טוען גם כי לכל הפחות היה על בית המשפט המחוזי להשית עליו עונש הזהה לעונש שהושת על נאשם 1 בגין אירוע השוד המשותף והוא מחצית העונש שהושת עליו בגין

שני אירועי השוד, קרי 30 חודשי מאסר בפועל.

5. בדיון לפנינו, טענה באת כוח המערער כי מתסקיר שירות המבחן העדכני שהוגש בעניינו של המערער עולה כי הוא מביע מחויבות לטיפול שאותו מקבל בכלא. לשיטתה, עובדה זו היא חדשה ולא הונחה בפני בית המשפט המחוזי ומשכך יש בה כדי להביא להקלה בעונשו. כן נטען כי המערער שילם למתלונן את הפיצוי הכספי שהוטל עליו בבית המשפט המחוזי.

תשובת המשיבה

6. המשיבה, מנגד, טוענת כי יש לדחות את הערעור. לשיטתה, גזר דינו של נאשם 1 היה מונח בפני הצדדים כאשר אלה הגיעו להסדר טיעון, ומשכך אין מקום להתערב בעונש שהוטל בתוך גבולות ההסדר. המשיבה טוענת גם כי אף אם חלקו של המערער היה קטן באירוע השוד, הרי בנוכחותו באירוע היה כדי להפחיד את המתלונן ולתת יותר כוח למבצע העיקרי.

תסקיר שירות המבחן

7. ביום 23.9.2014 הוגש לנו תסקיר שירות מבחן משלים בעניינו של המערער. מן התסקיר עולה כי למערער אין בעיות משמעת או מעורבות באירועים שליליים, וכי הבדיקות הראו שהוא נקי מסמים. עוד עולה כי המערער שובץ לעבודה במרכז היצרני בבית הסוהר, וכי הוחלט לשלבו בחינוך לצורך השלמת 12 שנות לימוד, במסגרת קורס של שלושה חודשים. ביחס לעבירה, הוא מציין כי היה תחת השפעת אלכוהול וסמים בעת ביצועה וכי הוא מביע חרטה. גורמי הטיפול מעריכים כי קיימת אצלו מוטיבציה לטיפול, כי הוא זקוק לתהליך ממושך, וכי אם יסיים את תנאי ושלבי הטיפול ישולב בהמשך בהוסטל.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בעניינו של המערער ובעניינו של נאשם 1, ולאחר עיון בנימוקי הערעור ושמיעת הצדדים לפנינו, הגענו למסקנה כי דין הערעור להתקבל באופן חלקי במובן זה שעונשו יופחת בשישה חודשים ויעמוד על 30 חודשי מאסר בפועל.

9. עיון בכתב האישום מלמד על כך שחלקו של המערער היה קטן באופן משמעותי מחלקו של שותפו - נאשם 1 - בביצוע עבירת השוד. כך שהמערער ביצע את השיחה הטלפונית ועמד בזירת האירוע אך לא הפעיל כל אלימות כלפי המתלונן, בעוד שנאשם 1 היה רעול פנים, החזיק ביד אלה וסכין, ערך חיפוש על גופו של המתלונן והיכה אותו בפניו. כאמור, נאשם 1 ביצע שתי עבירות שוד והושתו עליו חמש שנות מאסר, בעוד שהמערער ביצע עבירה אחת והושתו עליו שלוש שנות מאסר. זאת ועוד, תסקיר שירות המבחן מעלה תמונה אופטימית, לפיה המערער הביע חרטה ומוטיבציה להליך טיפולי, משולב בעבודה בבית סוהר והוחלט לשלבו במסגרת חינוכית בבית הסוהר. על כך יש להוסיף, כי המערער שילם גם את הפיצוי הכספי למתלונן. לנוכח כל האמור, מצאנו להקל עם המערער כאמור בפסקה לעיל.

10. סוף דבר, הערעור מתקבל באופן חלקי, במובן זה שעונשו של המערער יעמוד על 30 חודשי מאסר בפועל.

ניתן היום, י"ג בחשון התשע"ה (6.11.2014).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט